

1. nap

Hétfőn kora reggel fél 8 felé útra keltünk, a Határtalanul program keretén belül zajló kirándulásunkra.

Dél körül értünk Lendvára ahol megnéztük a Bánffy-Eszterházy kastélyt, és ott, a helyi kiállításon nagyon sokféle pillangót, pókot és skorpiót valamint bogarakat láttunk. Bár félek a rovaroktól, ezek a különleges pillangók nagyon tetszettek. Sosem láttam például ennyire színes szárnyú lepkéke. Később, Magyar Nemzetiségi Intézetről mesélt nekünk az idegenvezetőnk, illetve az itt lakó magyarok történelméről és jelenlegi helyzetükről. Érdekesnek találtam, hogy az ottani gyerekeknek két anyanyelvük van. Az iskolákban, az óra felénél magyarul szlovén nyelvre váltanak a tanárok. Ezután Dobronaki György- házban sok érdekességet hallottunk a hely névadójáról, és csuhéból pillangókat készítettünk. A szállásunk felé menet, még megálltunk Bántornyán, ahol az Árpád- kori templomot néztük meg. A templomban nagyon szép és régi falfestmények maradtak fent Szt. Lászlóról, amiket az 1300-as években Aquila János készített. Sajnos mostanra már nagyon halványan látszanak csak ezek a képek.

Ezután elindultunk a szalafői szállásunkra, ahol nagyon finom vacsorát ettünk. Ez a szállásunk, egy majdnem 100 éves hatalmas faház volt, belül is mindent fa borított. Régen fűrészüzemként működött. Bár elég hangosan nyekergett mindenhol a padló, mivel nagyon elfáradtunk az utazásban, jól aludtunk éjszaka.

2. nap

A finom reggeli után busszal elindultunk a hármashatárra, amit Türkén keresztül közelítettünk meg, gyalogosan.

A hármashatár az a pont, ahol Magyarország, Szlovénia és Ausztria határai találkoznak. Itt található egy nagy kő, aminek a három oldala a három ország felé néz. Ezt az emlékkövet a trianoni békekötés után helyezték el ide, a három szomszédos település (Felsőszölnök, Türke és Tóka) polgármesterei avatták fel. Ez a hely egy erdőben van, így nagyon sok fa között haladtunk el a sétánk alatt, több énekesmadarat is láttunk, én például észrevettem egy őszapót és több varjút is. Tovább indultunk Felsőlendvára, ahol Szlovénia legnagyobb várát néztük meg. Utána Battyánfalvára mentünk, ahol a kastély körül sétáltunk, is egy lovardát is találtunk, ahol többféle ló volt (póni, és normálméretű ló is).

Mivel lovagolok, és a kedvenc állatom a ló, ezért nagyon örültem nekik. Innen a helyi orchidea-farmra mentünk, ami Közép-Európában a legnagyobbinak számít. Itt nem csak sok különleges orchideát láttunk, hanem egy üvegházban, egy nagy trópusi kertben is sétáltunk. Itt különféle izgalmas trópusi növényt láttunk, pl.

banánt, különböző pálmákat, és a kedvencemet: a virágzó papagájvirágot. Ezután Mezővár faluba mentünk, itt a Passero család kézműves csokijait kóstolhattuk meg, vásárolhattunk belőlük ajándékba családjainknak is.

Hazafelé még megálltunk a Bakonaki-tónál, ahonnan a Szent Vid-kápolnához sétáltunk fel. Itt, bár a kápolnában bemenni nem tudtunk, a Szent Vid-forrás vizét megkóstolhattuk, ami különleges volt, mert nem ittam még forrásvizet. Elég későn értünk haza aznap, már nagyon jól esett megérkezni, vacsorázni és ágyba bújni.

3. nap

Ezen a napon elhagytuk a szalafői szállásunkat, s buszunkkal Zágráb felé indultunk. Odaérve városnéző sétára indultunk. Először a zágrábi Liszt Intézetet néztük meg, amit magyarok üzemeltetnek, azért, hogy a horvátokat megismertessék a magyar hagyományokkal, ételekkel. Sokféle programot szerveznek itt a helyi magyaroknak és horvátoknak is. Aztán a Káptalan-dombon lévő székesegyházat néztük meg csak kívülről, mivel éppen felújítás alatt állt. Átsétáltunk a Felsővárosba, ahol Jellasics lovasszobrát néztük meg, majd a Szent Márk térre mentünk, ahol a horvát országgyűlés épületét láttuk kívülről. Emellett áll a Szent Márk-templom, aminek Zsolnay kerámia cserepekből készült a tetőzete. Olyan volt mintha Lego darabokból állt volna a tető. A horvát és a zágrábi címerek díszítették a színes tetőt. Ezután a busz felé indulva bemehettünk egy szuvenírboltba, ahol vettem egy szép műtőmágnest a családomnak.

Az új szállásunkat vettük célba, ami a crikvenicai tengerparton volt. A panzió körül sokféle mediterrán növényt láttunk, pl. pálmafákat, leandereket, murvafürtöket. Először birtokba vettük a szobáinkat majd gyorsan fürdőruhát öltöttünk magunkat és mentünk is csobbanni a tengerbe. A víz már viszonylat hideg volt, de még tudtunk egy kicsit úszni és pancsolni benne. Vacsora után még egy rövid sétára indultunk a kikötőbe.

4. nap

A kirándulás negyedik napján, kora reggel indultunk a crikvenicai szálláshelyünkről Fiuméba. Terszat (Trsat) várához értünk, ahová gyalog sétáltunk fel. Innen gyönyörű kilátás tárult elénk a városról és a tengerről. Ezután lesétáltunk a belvárosba, ahol megnéztük az Óratornyot és a kikötőt. A kikötőben láttunk nagyon sok sirályt, tengeri csillagot, apró halakat is, de az idegenvezetőnk elmesélt, hogy a kikötőben több féle állat él. Akár cápa és delfin is előfordulhat a tenger ezen részén. A piacot is megnéztük, ahol a gyümölcsök és zöldségek mellett

halakat és egyéb tengeri herkentyűket, pl: polip, rája, kagyló is láttunk, ezeket a helyi halászok fogták. Innen utaztunk tovább Abbáziába, ahol a sétánk során megnéztük Sissi királyné ottani kastélyát, és a híres partmenti sétányt, amit rengeteg különféle pálma és egyéb mediterrán növény, pl: leander szegélyezett. Ezután Omisalj kikötőjéből egy másfél órás hajókirándulásra indultunk a part mentén, illetve a mélyebb tenger irányába is. Sajnos delfint nem láttunk, de mesélték, hogy ott alkalmanként lehet találkozni velük.

A hajózás után hazaindultunk, a buszon már nagyon vártuk a vacsorát, mert megéheztünk.

5. nap

A kirándulás utolsó napján elbúcsúztunk a tengertől és a busszal hazafelé indultunk.

Útközben megálltunk Varasdon, ahol az Erdődy kastélyt néztük meg kívülről, majd besétáltunk Varasd barokk stílusban épült belvárosába. Itt egy kisebb helytörténeti előadás után szabad programunk volt, ami azt jelentette, hogy kötetlenül sétálhattunk a belvárosban, esetleg vásárolhattunk is. Mi a barátnőimmal fagyizni mentünk, majd egy pékségbe is betértünk. Itt nagyon finom tonhalas szendvicset vettem magamnak. Aztán még megnézegettük az itteni szuveníreket áruló bódékat, majd az osztály újra összetalálkozott. Végző állomásunk Csáktornya volt, ahol a Zrínyi Miklós emlékműhöz mentünk, hogy elhelyezzük nemzeti színű szalagunkat megemlékezésünk gyanánt. A Himnuszt is elénekeltük közösen, illetve az ötnapos programot egy közös imával zártuk.

Egy hosszú buszozás után már haza is értünk a sulisuli elé, ahol a szüleink már nagyon vártak minket. Nagyon jól éreztem magam az utazás során, a helyszínek is nagyon tetszettek, a szállások is jók voltak, és szuper volt egy hetet a barátaimmal tölteni. Köszönjük szépen a tanárainknak, hogy elkísérték minket, és vigyáztak ránk!

Ecsedi Lili 7.a